

1 december

Stik imod hvad alle ellers skulle have troet, var julen endnu en gang truet i en stakkelby i et stakkelland efter eget valg.

Ingen forstod helt hvorfor det (igen) var saadan, men den udbredte opfattelse gik paa, at forfatteren, endnu en gang, i et svagt oejeblik, havde ladet sig overtale til at forfatte en julekalender.

Historien var vel noget med at en eller anden rig, ond og massevis af ukvemsord mand havde kapret alle legetoejsfly i verden og nu truede med at goere grimme, grimme ting med dem. Han lod vel ikke helt vide helt praecist *hvilke* vederstyggeligheder han havde i tankerne, men benaegtede sikkert ikke at det involverede ustyrlige maengder roed maling.

2 december

Som det jo saa ofte hander gik dagen og natten gik med, og ingen ved hvad der blev af de to. Kort efter var det naeste dag, og alt saa paa overfladen ud til at vaere ok.

Sandsynligvis var julens statid i fare, og Julemanden sad sikkert i sit taarn paa Nordpolen og skumlede over at rigmanden havde hugget alle hans legetoejsfly. Julemanden startede uden toeven. . .

3 december

. . . en tv-kampagne for at overbevise Gud og snart sagt hver mand om at ham der rigmanden var en virkelig vederstyggelig faetter. Det var han vel ogsaa.

Hjemme i hulen sad en rigtig vederstyggelig rigmand. Han havde netop fuldfoert sit aftensmaaltid, som bestod af helstegte drengboern. Han var en rigtig led faetter, var han.

Han sad og klappede i sine smaa haender. "Klap, klap, flump" sagde det. Han gnaekkede lidt, paa den der ond-rigmand-som-lige-har-hugget-en-hel-roevfuld-fly-maade, som efterhaanden var hans kendetegn.

4 december

Da solen alligevel ikke havde andet eller bedre at give sig til, gik den op og ned. Lidt i stil med et ur, bare anderledes.

Da en ny dag saaledes var startet, saa folk ikke nogen undskyldning for at blive i sengen, og for ud i gaderne for at se fortravlede ud, saahele historien paa en eller anden maade kunne se mere autentisk ud. Noej, hvor var de fortravelde.

Paa den anden side af julekortet stod: "Farvel, og tak for pisk."

Ja, det var noget af en trist jul det aar.

5 december

Oppe paa loftet sad Nissen og aad paa det naermeste uanede maengder af nissegroed. Han var lidt ked af at hans familie ikke kunne vaere til stede, men han kendte den sidste hemmelige ingrediens til nissegroed, og ville ikke gaa paa kompromis.

Den onde (og ubehagelige, nu vi er ved det) rigmand sad og trak vingerne af fluer, for der var nemlig fluer der hvor han var. Og han var saa ond og led at det halve naermest kunne vaere nok for selv en skatteminister.

Da forfatteren nu i noget der maaske kunne minde om paa det naermeste uendelig dumhed har introduceret ikke bare 0, men *flere* personer, maa han (eller hun, for vi skal jo vaere politisk korrekte) vist hellere opsummere: Julemanden sidder paa loftet, en ond rigmand sidder paa Nordpolen og Nissen sidder i en hule og spiser nissegroed.

6 december

Julemanden er stadig rimelig pissed over at rigmanden er saa ond og led at han maler Fanden paa vaeggen. Da det ikke er specielt pyntsomt i en julemandsbolig, malede han i stedet et landskab med traer, bomber og hvad nu hoerer til. Det passer heller ikke helt ind, saa i stedet tegner han et abonnement paa Se og Hoer.

Saaledes ude af stand til at forsvare sig, beslutter rigmanden sig for at gennemgaa en voldsom doed, og spiser en hel kvadratmeter atomer.

Nu er det desvaerre saadan at rigmaend er lavet af atomer, saa det blev han kun staerkere af. Aahaah. . . Hvad sker der mon nu?

7 december

Da Nissen saaledes er sig slaet af en daarligere modstander, saelger han alt til roede kors og tager paa jordomrejse for at finde verdens stoerste mand.

Til de af laeserne, som endnu ikke har molestreret denne kopi af historien nu, kan vi glaede en glad audiens med at mange har afleveret dOvs projekt, og endnu faerre var til semantik.

Nu det er sagt, maa vi se tilbage til nogle af de stakler, som boede i foeromtalt stakkelland, hvor de staklede rundt og var stakkeltravle. Nu var de ikke saa travle mere. Det skyldtes dels at historien er ved at tage en drejning, og dels at budgettet slap op, og de er nu paa halv loen og dermed halvtid. Dette afsnit er ikke konstrueret til at give mening, saa hvis du fik bare det mindste ud af det, boer du stille dig ned foran i Aud E, og sparke dig selv godt og grundigt. Helst i en Mat 11 forelaesning, saa har alle stakkelrusser da i det mindste et eller andet at grine af.

8 december

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste and.

Rigmanden spyttede en halvt afgnavet drengbarnsarm (med tyttebaer paa) ud, og gik over til sit skrivebord, for at lave de der ond-rigmands-ting, som onde rigmaend nu engang laver. Typisk noget med at spille ministryger, der uden parentes bemaerket er maegtig sjovt, og hvis du ogsaa synes det, burde du melde dig ind i ond-rigmand-ministryger-klubben, forudsat altsaa at du er en ond rigmand, som ynder at spille ministryger.

Da folk ikke er saa fortravlede, og julen stadig lader vente paa sig, ikke mindst fordi rigmanden stadig har taget en hel skvish legetoejsfly til fange, sidder en stakkel af en lille dreng i sit vaerelse. Nej, stryg det. Det er ikke stakkel nok. Han sidder sikkert i rendestenen. Uden toej paa. I 300 graders frost. Paa en mandag. Ha! Saa kan han daelme laere det. Nu han sidder og stakler den i rendestenen, paa en tegnestift (ha!), taenker han over livet, doeden og hvad han skal oenske sig til jul.

9 december

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste spand.

Paa alarmcentralen ringer en klokke, og en reception starter. En venlig receptionist tapper en fadoel og svarer telefonen. Da telefonen aldrig har stillet et spoergsmaal, ser mikroboelgeovenen meget forundret ud.

Da rigmanden saaledes var blevet slaaet ud af en flaske vodka, besluttede han sig for at goere noget rigtig ondt. Han organiserede en krig af mennesker.

Da Julemanden sad hjemme i sit taarn og sa Ricky Lake, var der lige pludselig nogen, som zappede over paa CNN. Det var naturligvis paent utilgiveligt, og han skyndte sig at zappe tilbage. Aaah... Det var bedre.

10 december

Paa en legetoejsfabrik ikke langt fra et sted, som laa ganske naer en legetoejsfabrik hylede en alarmklokken. Det var fordi den var nyfoedt, og laegealarmklokken havde givet den et ordentlig klask bagi, hvorefter den faldt ned fra et sted, som at der var hoejt oppe, Mount Everest eller noget. Desuden havde en hel krig af mystiske, onde og rigmandsagtige mennesker netop brudt hoveddoeren op, og var rimelig godt i gang med at hugge alt legetoejet. De haandskaarne traebiler, de hjemmestrikkede brug og smid vaek dukker, brandbiler, de-der-ting-man-kan-tegne-med-og-saa-ryste-og-saa-er-det-vaek-himstregimser, computerspil, alt blev hugget og proppet ned i store saekke. De brokkede sig en del, men hvad fanden naar en mand er ude i en skov og siger noget ude saekke, tager han ikke fejl mere.

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste land.

Ude i sin rendesten sad en stakkelunge paa et soem, som var rustent, og spekulerede over hvad mon hjulemanden ville bringe. Intet sandsynligvis.

11 december

Hvis du skulle tage et vaedemaal, ville det vaere en fed ide at vaedde paa at forfatteren i dag er pissefuld. Mmmmm...

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste rand.

Paa risfabrik i det indre Bagindien goeede en alarmhund. Dels havde den lige droemt om sin yndlingshoppe, eller hvad hulen hunhunde nu hedder. Dels var en flok meget mystiske (og lad os ikke glemme skumle, onde og rige) maend ved at hugge en masse ris. Den ene mumlede noget med "forbandede skakspil" og "pisse eksponentiel vaekst", hvorimod den anden grinede paa den maade, som rigmaend nu engang goer, naar der ikke er andre til stede. Eller naar de, der er til stede, sikkert ikke vil overleve.

12 december

I dag har forfatteren med noget der ligner usvigelig sikkerhed toemmermaend. Mmmmm...

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste vand.

Julemanden sad og hyggede sig gelvaldigt, mens teletubbies gennemtaevdede pokemonerne. Saa kom Pikachu og lavede det der seje som den kan, og teletubbies fik deres roev sparket tilbage til stenalderen. Det sagde de naturligvis ikke i fjernsynet, fordi det er ikke paent at sige stenalderen i boerneprogrammer. Men det var det de mente.

13 december

Ude i en rendesten, paa et 5 meter langt spyd sad ham der stakkeldrengen fra foer. Han kiggede ud over byen, som var paa det naermeste doed. en enkelt doev, blind, lam, doed tigger kravlede langsomt henover overfladen. Den blev vasket vaek. Inde fra stormagasinet loed et hyl: Alle legetsagerne var vaek, og en af de stakkeldamer, som var ude for at koebe julegaver til sin stakkelmand, kunne ikke finde den der nye seje digimon dukke. Avs for Soeren. Nu har goede raad virkelig overstaaet deres tilbudsperiode, for ligesom at skaere det ud i pap.

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste planD.

Et sted, i et lille skummelt land sad en ond mand. Det var ikke ham den onde rigmand fra foer, men en ny (og dog stadig paent ond) mand. Han havde lige farvet sit hus skummel-blaa.

Aah, aah. Hvad skal det dog blive til: To onde maend i samme historie, og Julemanden sidder bare og ser "Der slechster fliegt" paa en af de der usandsynligt irriterende tyske kanaler, hvor de hele tiden taler tysk, og kun sender porno halvdelen af tiden.

14 december

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste vand'te.

Vores ven, stakkelbarnet, sad stadig i sin rendesten paa en rundsav og legede med sit nye legetoej, en pestbafaengt, stakkelbarn-aedende edderkop.

En krig bryder ud, men ellers er alt ved det gamle.

Et paent stort land undrer sig over at nogen (muligvis en rimelig ond rigmand) har hugget fem fly. De tror han vil vaere slem, men de er ikke helt sikre endnu.

15 december

Den der krig, som startede i gaar stoppede, da ingen gad moede op, og ham der holdte den var blevet syg.

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste rand'te.

Ham den onde mand fra foer, som at der ikke er ham, som vi hoerte om allerfoerst, finder ud af at han egentlig intet har at lave i denne historie. Det bliver han okay pissed over, og braender nogle ting af. Oej, hvor var det hyl. Han braender nogle flere ting af. Hehe. Noej hvor han hyggede sig det aar.

Drengen, som stadig sad oven paa (indsaet et eller andet her, som er maegtig uhygsomt at sidde paa, for saadan noget sad han helt sikkert paa, han er jo en stakkel og skal straffes). Hans legeedderkop var loebet vaek, og nu var han helt alene i hele verden (bortset fra de andre stakler og nogle onde rigmaend, selvsagt).

16 december

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste epsilon.

Egentlig skete der ikke noget som helst i dag. Faktisk var det en af de dage, hvor man bare staar op, for straks at opdage at det er slet ikke i dag, men i morgen. Og lad der vaere flere eksamensdage som denne.

17 december

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste harpiks.

Netop som man skulle tro at jeg ogsaa ud for denne dag skulle skrive et eller andet meningsloest aevl, fandt jeg lige paa noget meningsloest aevl jeg ville skrive i stedet.

Kender du i oevrigt den om de tre tusinde nisser og en motorsav? Ikke? Den er ellers skaeg. Fnis.

18 december

I andledningen floed en masse aender.

Alligevel havde Nissen stadig ikke fundet verdens stoerste blaa.

Til dessert fik Julemanden kogt lort. Det smagte som kogt lort, hvilket var helt okay, da Julemanden elskede marcipan med nudler.

I et stormagasin, naesten men ikke helt ulig 7-10, var afdelingen for roedt stof blevet fuldstaendig toemt af en bande maegtig onde rigmaend. "I et stormagasin, naesten men ikke helt ulig 7-10, er afdelingen for roedt stof blevet fuldstaendig toemt af en bande maegtig onde rigmaend." udtaler et oejenvidner. Oejenvidner udtaler at I et stormagasin, naesten men ikke helt ulig 7-10, er afdelingen for roedt stoffuldstaendig toemt af en bande maegtig onde rigmaend, udtaler pressen.

Nu har forfatteren praeseret at gantage den samme saetning i tre forskellige tider. Det maa bestemt skaffe ham en god karakter i dansk stil. Aergerligt at dette ikke er en dansk stil, men en afsindigt spaendende historie.

19 december

Nissen havde stadig ikke fundet verdens stoerste er.

20 december

Da Nissen egentlig ikke har nogen betydning for denne historie, tror jeg vil slaa ham ihjel nu (eller hende for vi skal jo vaere tidsmaessigt korrekte).

Det skyldes flere interessante og i det hele taget meget yderliggaaende faktorer. Dels har jeg ikke kunnet finde paa noget sjovt som rimede paa mand i en del afsnit (og det er jo skidt). Dels er der nok ikke nogen der husker sangen om nissen der rejste land og rige rundt for at finde verdens stoerste mand for saa blot at opdage at hans (eller hendes, for vi skal jo vaere ukorrekte) spejl billede i en soe (eller et hav, for vi skal jo vaere symmetriske) var at betragte som vaerende verdens stoerste mand. Kedelig verden hvis du spoerger mig.

Iqueue er i oevrigt en fed vits.

Grunden til at jeg nu (og jeg mener NU nu) har droppet Nissen, skyldes nok primaert at jeg til at begynde med havde forestillet mig at Nissen skulle spille en om ikke central, saa dog ikke betydningsloes del af historien. Det skulle han ikke.

Altsaa faldt Nissen ned over kantstenen med sin cykel og braekkede benet. Eller, maaske endnu bedre, han faldt ud over en skreant og braekkede ryggen. Eller (wauv det her bliver fedt) han falder ned fra en bakke, nej et bjerg, og braekker halsen. Ha. Nej, han falder fre et bjerg paa Maanen. Avs, der er langt til Jorden. Hvornaar mon han rammer?

21 december

Med Nissen ude af spillet, saa Julemanden ingen grund til at keep up the appearances, og tog direkte med fly til Kina, hvor han satte sig ud paa en tropeoe, og levede fedt til sine dages ende for en fed lotto gevinst.

En flok onde rigmaend, som slet ikke var blevet ramt af bomber, huggede hundredevis af hukkede bolcher. Og pebernoedder. Faktisk hukkede de alle pebernoedder i hele verden, og bagefter huggede de dem. Eller var det omvendt: de huggede dem og hukkede dem.

Og hvad hulen vil det egentlig sige at hukke pebernoedder?

22 december

Drengen sad stadig oven paa 100 af de der maetig uhygsomme ting, han sad paa tidligere. Noegen. I 1000 graders frost. Mandag morgen klokken 6. Og var afsindig stakkel. Han var saa alene og havde det saa elendigt at han var lige ved at doe. Eller maaske var det bedre hvis han allerede var doed. Fordi der ikke var nogen, som ville koebe hans svovlstikker. Og de andre aellinger drillede ham, for han sad nemlig lige ved siden af andledningen.

Julemanden sad og drak den ene isbjoern efter den anden. Derefter drak han den 0'te og den minus foerste. Han var startet med den 1692., saa han var temlig fuld.

23 december

Drengen sad stadig 100 meter under jorden, paa 1 milliard maetig uhygsomme ting, noegen, doed, i 10000000 graders frost, mandag morgen klokken 5 med *toemmermaend* og var afsindigt stakkel, altimens han blev pisket, halshugget, skudt druknet, kvalt og paza flere andre maader havde en virkelig daarlig dag. Han havde lige faaet en email fra julemanden, hvori der stod at han ingen gaver ville faa i aar. Egentlig ikke fordi han havde vaeret specielt uartig (vits: Hvorfor griner julemanden altid saadan? Han ved ogsaa hvor alle de uartige piger bor. Fnis), men julemanden orkede ikke at loefte sit luksuslegeme fra haengekoejen ("Stik mig lige en isbjoern mere") og en flok (ualmindeligt) onde rigmaend havde (som (ualmindeligt) onde rigmaend nu engang goer) hugget Rudolf. Derefter hukkede de ham. Avs.

En flok (saerdelesd) onde rigmaend havde hugget og hukket Rudolf. Nu havde han ikke bare en roed tud mere. . .

24 december

Aaah. . . Juleaften. . . Drengen sad i et hul, hvor der lugtede af prut, paa uendeligt mange af de der spidse tingester, han havde siddet paa i lang tid. I uendeligt mange graders frost. Uh, han havde det skidt.

Saa kom der en flok onde rigmaend og slog ham ihjel.

25 december

Forfatteren, som i oevrigt ikke tror paa at fredag den 30. november 2001 eksisterede, har lige faaet at vide, at julekalenderen egentlig burde have en happy end. Derfor ser han (eller hun, for vi skal jo vaere anatomisk korrekte) sig noedsaget til at sige at det der skete i gaar ikke skete alligevel, og man skal i stedet indsaette foelgende:

Aaah. . . Juleaften. . . Drengen sad i et hul, hvor der lugtede af prut, paa uendeligt mange af de der spidse tingester, han havde siddet paa i lang tid. I uendeligt mange graders frost. Uh, han havde det skidt.

Saa kom der en flok onde rigmaend. De ville goere det mest onde de kunne faarestille sig, mæh, og da ondt slaar ondt, var det i virkeligheden noget godt de gjorde.

De havde hugget en hel masse juleting: de kom i roedt toej, udklaedt som julemanden, de havde gaver med, legetoej, som var pakket paent ind i noget paent gavepepir, som jeg vistnok ikke lige har sagt at de stjal, men det gjorde de altsaa, og slik, som jeg vistnok har naevnt at de havde hugget (og til dels hukket). De kom flyvende i fly, der var klaedt ud som Rudolf – selv hornene (eller hvad saadan nogle geder som Rudolf nu rener (tihi) rundt med) virkede autentiske.

Nej, hvor blev drengen glad.

De onde rigmaend tog drengen til sig, og gav ham toej og gaver og slik og is og venner og alt muligt han havde oensket sig.

Nej, hvor var det en god og dejlig jul, drengen havde det aar.

Se ogsaa <http://klafbang.dk/publikationer/binjul.php3> for opdaterede udgaver af dokumentet.